

Tilburg University

Naschrift

Barendrecht, J.M.

Published in:
Nederlands Juristenblad

Publication date:
2001

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Barendrecht, J. M. (2001). Naschrift. *Nederlands Juristenblad*, 76(1), 20-20.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Naschrift

Niemand zal willen dat de kwaliteit van een procedure lijdt onder de snelheid. Maar ook als daarom af en toe een extra uitstel nodig is, kunnen de gemiddelde doorlooptijden nog aanzienlijk omlaag. Want wat is 'geleefd worden door agenda en termijnen'? Daarachter verbergt zich in veel gevallen een traditioneel soort ongeorganiseerde en stressveroorzakende chaos, die er toe leidt dat zaken eindeloos in dossierkasten blijven hangen, terwijl er eigenlijk iemand aan bezig zou kunnen zijn.

In de logistiek wordt vaak de verhouding tussen bewerkingstijd en doorlooptijd als maatstaf genomen. Idealiter is die 1 op 1. Als er altijd iemand in het dossier bezig zou zijn, en soms zelfs een paar mensen tegelijk, dan zou een civiele procedure niet langer dan de misschien honderd uur duren, die alle betrokkenen er uiteindelijk aan besteden. Dat is een moeilijk bereikbaar ideaal. Maar dat die honderd uur worden uitgesmeerd over zeshonderd dagen, zoals nu gemiddeld het geval is, leidt tot een verhouding bewerkingstijd/doorlooptijd van ongeveer 1 op 150. Dat is waarschijnlijk een record aan nutteloze stilligtijd in de moderne maatschappij. Er valt dus heel veel te verbeteren, ook met behoud van kwaliteit, als men maar bereid is die gezellige chaos te vervangen door het zoeken naar zo optimaal mogelijke bewerkingspro-

cessen. Het tijdig krijgen van informatie van cliënten is echt niet wezenlijk moeilijker dan het zorgen dat voorraden ingekochte onderdelen tijdig op de juiste plaats in een fabriek liggen. Alleen in die fabriek is er aandacht voor om dat optimaal te organiseren en in advocatenkantoren nog lang niet overal.

Aan een klachten-regeling over rechters wordt inmiddels gewerkt binnen het Project Versterking Rechterlijke Organisatie. Overigens hebben rechters ook veel klachten over advocaten, die zij in de huidige verhoudingen en procedures maar moeilijk kunnen uiten.

Veel beter dan het cultiveren van klachten en verwijten, zou het zijn als rechters en advocaten regelmatig met elkaar in gesprek zouden gaan over manieren waarop zij hun onderlinge interactie tijdens het proces kunnen verbeteren. In een boek dat onlangs is verschenen ('Recht rond onderhandeling', Boom Juridische Uitgevers 2000), bepleiten E.J.M. van Beurking-Rosmuller en ik dat in sommige zaken na het vonnis een soort vervolgcomparitie zou kunnen worden gehouden, waarin naast de tenuitvoerlegging en de mogelijke beperking van appel, ook een gezamenlijke evaluatie van de procedure zou kunnen plaatsvinden. Is dat iets voor Van Deuzen? ■

Maurits Barendrecht